

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/305/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206395
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617206395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., X. B. XXXX/XXA, o zaplatenie 2.238,80 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 25. septembra 2018 sp.zn. 21Csp/148/2017-358, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.238,80 € do 3 dní (výrok I.). Žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 2.238,80 € od 01.08.2017 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol (výrok II.). Žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, podľa § 262 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo dňa 11.08.2011 k uzavretiu Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 8161033002, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet číslo SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a žalovaná bola oprávnená na poskytovanie produktov, za ktoré mala platiť žalobcovi poplatky v zmysle sadzobníka. Uvedená zmluva neobsahovala žiadne dojednanie o povinnosti platiť úroky, ani dojednanie o možnosti povoleného prečerpania. Dňa 17.02.2012 došlo medzi uvedenými zmluvnými stranami k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, na základe ktorej sa žalobca zaviazal pre žalovanú zriadiť službu povoleného prečerpania k osobnému účtu č. SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX s debetným limitom vo výške 700 €. Táto zmluva neobsahovala žiadne dojednanie o povinnosti platiť úroky. Na základe troch postupne podaných žiadostí žalovanou došlo k zvýšeniu limitu povoleného prečerpania na účte dňa 13.07.2012 na 420 €, dňa 03.09.2012 na sumu 710 € a dňa 10.05.2013 na sumu 810 €. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania z 05.05.2014 zistil, že táto už obsahuje dojednanie o úrokoch s úrokovou sadzbou povoleného prečerpania vo výške 19,90 %, avšak neobsahuje údaj o možnosti odstúpenia od zmluvy, o dobe trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. v) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k uzatvoreniu zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a termín konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Uvedená zmluva už obsahovala dojednanie o tom, že v prípade prekročenia limitu povoleného prečerpania bude nepovolené prečerpanie mať za následok vznik povinnosti platiť pri dohodnutom úroku aj úrok z omeškania z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania. Zo zmluvy o

spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania z 12.11.2014 vyplýva, že obsahuje dojednanie o úrokoch s úrokovou sadzbou povoleného prečerpania vo výške 19,90 %, avšak neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti úveru a dĺžke doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f) a w) ZoSÚ). Táto zmluva na rozdiel od zmluvy z 05.05.2014 obsahuje dojednanie o niektorých poplatkoch. Uvedená zmluva obsahovala, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% ročne z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania. Z predložených výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 11.08.2011 do 31.07.2017, kedy došlo k zatvoreniu účtu, zistil, že žalovaný sa prvýkrát dostal do debetu dňa 31.10.2011, ktorý narastal až do 31.07.2017, kedy došlo k zatvoreniu účtu. Podľa tvrdenia žalobcu, tento pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 € k 01.01.2016. V období od 31.10.2011 (vznik debetu na účte) do 31.07.2017 (zatvorenia účtu) došlo na tomto účte k debetným operáciám žalovaného v úhrnnej výške 27.000,82 € a ku kreditným operáciám vo výške 24.659,65 €. Z výpisov z účtu tiež vyplynulo, že zvyšok (celkového) debetu v uvedenom období bol tvorený aj rôznymi poplatkami a úrokmi z debetných súm, ktoré žalobca účtoval na ľarchu účtu žalovaného. V uvedenom rozdieli medzi debetnými a kreditnými operáciami vo výške 2.238,80 € zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi túto sumu do 3 dní (výrok I.). Nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28 % p.a. zo žalovanej sumy od 01.08.2017 do zaplatenia, nepovažoval za dôvodný. Uviedol (v bode 19 a 23), že zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania podlieha podmienkam uvedených v § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) ZoSÚ. Pokiaľ takáto spotrebiteľská zmluva (o povolenom prečerpaní) uvedené náležitosti neobsahovala, je možné v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ považovať uvedený spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že minimálne zmluva o povolenom prečerpaní náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a w) ZoSÚ, t.j. uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neobsahovala. Taktiež neobsahovala náležitosť - právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo možné vyvodiť, že zmluva o bežnom účte z 11.08.2011 neobsahovala dojednanie o úroku z nepovoleného prečerpania a takéto dojednanie neobsahovala ani zmluva zo 17.12.2012, následne ani pri zmenách služby povoleného prečerpania z 13.07.2012, 03.09.2012 a 10.05.2013. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 53 ods. 1 v spojení s podmienkami uvedenými v § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka nebolo dôvodné žalobcovi priznať ním v žalobe uplatňovaný úrok vo výške 28 % z titulu nepovoleného prečerpania, a to, či už za obdobie od otvorenia účtu do 17.02.2012, kedy už dochádzalo k nepovolenému prečerpaniu, alebo od otvorenia účtu, t.j. od 17.02.2012 do 01.01.2016, kedy došlo k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 €, odkedy mohlo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu. Uplatnený úrok vo výške 28 % zo sumy nepovoleného prečerpania od 01.01.2016 by nebolo možné priznať ani vzhľadom na podmienky uvedené v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keďže sa jedná o požadovanie odplaty v rozpore s podmienkami uvedenými v § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež zmluva o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17.02.2012 neobsahovala údaje o úrokovej sadzbe a tento údaj o úrokovej miere z povoleného prečerpania nemohol byť nahradený v predloženom doklade - Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere týkajúcom sa povoleného prečerpania. Tento dokument zjavne nenapĺňa charakteristiku dohody zmluvných strán. Pokiaľ sa týka zmlúv o poskytnutí povoleného prečerpania z 05.05.2014 a z 12.11.2014, zmluva síce obsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, tieto však neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ v období od 31.10.2011, kedy sa žalovaná prvýkrát dostala účte do debetu a kedy došlo zo strany žalobcu prvýkrát k poskytnutiu úveru žalovanej, a to najskôr vo forme prekročenia, neskôr od 17.02.2012 vo forme povoleného prečerpania a následne od 01.01.2016 opätovne vo forme prekročenia, všetky debetné operácie žalovanej boli financované z jej predchádzajúcich kreditných operácií až do 31.07.2017, kedy došlo k zatvoreniu účtu. Z uvedených dôvodov jeho nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % zo žalovanej sumy od 01.08.2017 do zaplatenia zamietol, či už z uplatneného nároku na nepovolené prečerpanie alebo z nepovoleného prekročenia, keďže neboli k tomu vytvorené zákonné predpoklady uvedené v zákona č. 129/2010 Z.z. a taktiež žalobca v konaní pri preukazovaní svojho tvrdenia dôkazné bremeno neuniesol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nárok na zaplatenie úroku 28 % ročne si uplatnil titulom prekročenia, ktorý upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f) a § 18. Z tohto dôvodu zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusela obsahovať obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na jeho webovom sídle a v pobočkách bola splnená povinnosť v zmysle §

18 ods. 1 ZoSÚ. Zákon nevyžaduje uviesť úrokové sadzby v zmluve o účte. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróovej, konkrétne v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - vec C-42/15 z 09.11.2016. V zmysle § 10 ods. 1 a 2 citovanej smernice, zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v Obchodných podmienkach alebo v Sadzobníku poplatkov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. VOP/sadzobník/výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy. Výška úrokov pri nepovolenom debete na účte bola upravená vo výveske úrokových sadzieb. V tejto súvislosti poukázal na čl. III písm. A) bod 23 a bod 27 VOP, účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy. V bode 3.4, 3.8, 3.12 VOP, účinných ku dňu vzniku prekročenia, sú uvedené podmienky, okrem iných, kedy majiteľ účtu je povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia bodu 8.8. sa použijú primerane. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta aj Obchodný zákonník, ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 18 ods. 1 ZoSÚ. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove, č.k. 16Co/25/2017 z 20.02.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/4/2018. Vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie k náležitosti zmluvy o nepovolenom prečerpaní podľa § 9 ods. 2 písm. f) a w) ZoSÚ poukazuje na bod 8.13 VOP, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ktoré podmienky odstúpenia od zmluvy v prípade nepovoleného prečerpania upravuje. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat žalovanú k povinnosti zaplatiť úrok 28 % zo žalovanej sumy od 01.08.2017 do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 v napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. (o trovách konania) ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku I. zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

5. Záver súdu prvej inštancie, ktorý zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úroku 28 % ročne zo sumy 2.238,80 € od 01.08.2017 do zaplatenia z titulu nepovoleného prečerpania v zmysle VOP čl. 3.12, účinného ku dňu zníženia limitu v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ v spojení s § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. tak, ako bol uplatnený žalobou a špecifikovaný žalobcom v písomnom podaní z 30.05.2018, je správny. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré považuje za vecne správne a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že je dôvodné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie uvedenom v bode 35 odôvodnenia, že na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 11.08.2011, vznikol právny vzťah - zmluva o bežnom účte podľa § 708 Občianskeho zákonníka, ktorá je súčasne zmluvou spotrebiteľskou, ktorej podmienky bolo potrebné vyhodnocovať v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, o zmene a o doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Taktiež na zdôraznenie je potrebné uviesť, že k danému spotrebiteľskému vzťahu bola uzavretá dňa 17.02.2012 Zmluva o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, na základe ktorej bolo umožnené žalovanej k osobnému účtu č. SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nakladať s debetným limitom vo výške 700 €. Na základe ďalšej žiadosti o zmenu služby povoleného prečerpania, došlo k navýšeniu týchto limitov na účte, a to od 13.07.2012 na sumu 420 €, od 03.09.2012 na sumu 710 € a od 10.05.2013 na sumu 810 €. Správne súd prvého stupňa vyhodnotil daný zmluvný vzťah, že do uvedeného obdobia zmluva neobsahovala ani úroky, ani dojednanie o úrokoch z povoleného prečerpania, a taktiež neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a § 9 ods. 2 písm. w) ZoSÚ, vychádzajúc z podmienok § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ. Až v zmluvách (dodatkoch) o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania z 05.05.2014 a 12.11.2014 bolo obsahom aj dojednanie o úrokoch z povoleného prečerpania vo výške 19,90 %. Zmluva o povolenom prečerpaní z 05.05.2014 už obsahovala dojednanie o tom, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania. Taktiež

zmluva z 12.11.2014 obsahovala dojednanie o tom, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť pri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania. Obdobne možno hodnotiť zmluvu o povolenom prečerpaní na účte z 05.05.2014 v bode 2 a 12.11.2014 v bode 3, ktoré upravovali podmienky pri prekročení rozsahu limitu povoleného prečerpania. Pokiaľ žalobca v priebehu konania predložil Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povoleného prečerpania, tieto v časti sankcie obsahujú obdobné ustanovenia ako vo vyššie uvedených článkoch zmluvy, avšak uvedeným listinným dôkazom nebolo jednoznačne preukázané, že by sa žalovaná ako spotrebiteľ s týmto oboznámila, naviac, tieto nepotvrdzujú aplikáciu sankcie 28 % pri prekročení limitu povoleného prečerpania. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z jedného listinného dôkazu predloženého žalobcom na preukázanie tvrdenia, že bolo dôvodné pri prekročení limitu povoleného prečerpania takúto sankciu od žalovanej uplatňovať.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná sa dostala do debetu, ktorý postupne narastal až do 31.07.2017. Nie je preto zrejmé konanie samotného žalobcu, ktorý si v tomto konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sankcie z nepovoleného prečerpania, keď aj podľa ním predložených Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere týkajúcich sa povoleného prečerpania, mohol a mal pristúpiť k takým opatreniam, ktoré by takémuto nakladaniu žalovanej s finančnými prostriedkami žalobcu zamedzilo. Týmito opatreniami mohli byť v prvom rade stanovenia o okamžitej splatnosti nepovoleného prečerpania, jeho vymáhanie, prípadne zrušenie limitu, zánik zmluvy o účte, na ktorom bol limit povoleného prečerpania povolený, prípadne odstúpením od zmluvy o bežnom účte. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zrejmé, že banka napriek zisteniam, že dochádza počas celého trvania zmluvy o povolenom prečerpaní k nepovolenému prečerpaniu zo strany žalovanej, takéto konanie tolerovala a umožňovala žalovanej sa uvedeným spôsobom správať. Umožnenie žalobcu ako banky sa žalovanej uvedeným spôsobom správať je v rozpore s podmienkami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže počas celého obdobia trvania žalobca neuplatnil sankcie za porušenie zmluvných povinností. Na záver je potrebné dodať, že na základe podanej žaloby si žalobca uplatnil sankčný úrok vo výške 28 % na základe VOP, účinných od 01.08.2017, teda po období, kedy už došlo k zatvorení účtu (31.07.2017), ako aj k zníženiu limitu povoleného prečerpania k 01.01.2016, teda, keď dochádzalo k nepovolenému prečerpaniu za obdobie od 31.10.2011 do 31.12.2015, keďže aplikácia VOP žalobcu za spätné obdobie nie je v našom právnom systéme prípustná.

8. Na základe uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % zo žalovanej sumy z dôvodov uvedených v žalobe, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP ods. 1 a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)